

A. VAN HAERSOLTE-VAN HOLTHE TOT ECHTEN

grafsteen zal verrijzen, dragend de inscriptie met de Shakespeariaansche woorden, die Katherine Mansfield zelve koos als motto voor *Bliss*:

„...but I tell you, my lord fool, out of this nettle danger, we pluck this flower, safety.”

Profetische woorden, die Katherine Mansfield meedroeg gedurende haar leven, die ze aan zichzelf waar heeft gemaakt.

II

Gaan we van de auteur schroomvallig tot het werk.

Schroomvallig, want hier is een litteraire arbeid naar aanleiding waarvan is getuigd, dat geen criticus den aard van der schrijfster kunnen heeft doorgrond, zoodat ze het geheim van hare uitzonderlijke gaven meenam in het graf.

Deze niet zeer groote letterkundige productie valt al dadelijk in drie perioden uiteen:

I. Het jeugdwerk, dat dus dateert van vóór de periode van volle rijpheid.

II. De boekjes *Bliss* en *The Garden Party*, waar de auteur op de volle hoogte van haar kunnen staat, eigen selectie toepast, volle verantwoording draagt.

III. Het posthume werk, verzameld en uitgegeven door haar echtgenoot, J. Middleton Murry, fragmentarisch uiteraard, maar waarin naar zijn meening niets kan worden gemist, omdat ook het kleinste partikeltje de sporen draagt van haar exquise persoonlijkheid en creatieve macht.¹⁰

Tenslotte zijn er, en ze bezetten een zeer bijzondere plaats, het dagboek en de brieven. Wanneer het waar is dat die brieven, dat dagboek met hartebloed zijn geschreven, dan is dat *onze winst*.

Want hier inderdaad treedt zijzelf naar voren, Katherine Mansfield, de elusieve, de onaantastbare, de fijn humoristische ook.

„Begrijpt ge me niet, ik versta u zoo wel.”

Gaan we dan met hare verhalen, met dagboek en brieven in de hand, tot de schrijfster terug. Want indien de criticus zich in wanhoop heeft afgewend waar hij niet vermocht haar wonderlijk wezen te benaderen, deze auteur heeft er geen schuld aan, want waarlijk zoo geheimzinnig wil Katherine Mansfield niet zijn. In die brieven, dat spreken van mensch tot mensch, in dat dagboek, dien hartekreet, heeft ze zich hier en daar zeer vrijmoedig over techniek en aard van haar kunnen geuit.

„Forgive me, but that is why I believe in technique”,¹¹ heeft ze gezegd en verder: